

Nr 282.

Av herr Nilsson, Petrus, m. fl., om utredning angående ändrade former för beredningen av ärenden rörande bidrag av lotterimedel.

Bidrag av lotterimedel fördelas för närvarande av Kungl. Maj:t efter fördragning i vederbörande departement.

I sin till riksdagen år 1930 avgivna berättelse (I s. 156 f.) hava riksdagens revisorer lämnat en översikt av sammanlagda beloppen av de lotterier, som beviljats 1 jan. 1920—15 nov. 1929 och deras fördelning på olika huvudgrupper. I anslutning till ett förslag, som revisorerna i detta sammanhang framställt, föreslog 1930 års riksdag i skrivelse nr 175 p. 11, att en redogörelse för beviljade bidrag av lotterimedel årligen skulle lämnas riksdagen i sammanhang med berättelsen om vad i rikets styrelse sig tilldragit.

Det skäl, som anfördes till stöd för deras framställning, var, att ekonomiskt stöd i form av lotterimedel lämnats för en mängd olika ändamål och till ett stort antal institutioner, till vilka jämväl understöd givits genom särskilda anslag i riksstaten, samt att det för riksdagens prövning av förekommande anslagsäskanden vore av vikt, att riksdagen ägde kännedom om de bidrag, som av lotterimedel utgå till vederbörande ändamål.

Av den redogörelse, som med anledning härav lämnats innevarande års riksdag, framgår, att under år 1931 beviljats bidrag till ett belopp av 6,412,500 kronor förutom vissa till Humanistiska fonden utgående medel.

Det är tydligt, att det är av mycket stor betydelse för vårt lands odling och för vår statshushållning, att dessa medel utdelas på ett sådant sätt att de kulturbehov, som äro i högre grad förtjänta att tillgodoses, ej få stå tillbaka för krav och önskemål, av mindre trängande natur. Särskilt i dessa tider, då staten nödgas hårt beskära sina utgifter till kulturella ändamål, måste det framstå som en angelägenhet av stor betydelse, att det tillses, att anslag icke beviljas till kulturella ändamål, som äro mera umbärliga, medan krav av central betydelse för vår odling tillgodoses på ett otillfredsställande sätt.

Visserligen underkastas de inkommande ansökningarna om bidrag av lotterimedel utredning genom remiss till olika myndigheter, men den slutliga prövningen, då det gäller att jämföra de olika anslagskrav, som tillstyrkts av olika myndigheter, sker utan att tillräcklig sakkunskap står till Kungl. Maj:ts förfogande. Ej heller synes denna slutliga prövning vara så organiserad, att därvid

överbäges, huruvida det ej vore skäl att snarare fortsätta att tillgodose kulturbehov, som erhållit anslag på riksstaten, än att understödja nya krav.

Med stöd av vad vi anfört få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning rörande införandet av sådana former för beredandet av ärenden rörande bidrag av lotterimedel, att större säkerhet vinnes för att dessa ärenden erhålla en allsidig prövning i sista instans och att tillgängliga medel användas till att främja vår odling på det mest verksamma sätt.

Stockholm den 1 februari 1932.

And. Henriksson.

Anton Pettersson.

*Petrus Nilsson.
Erik von Heland.*